

Mál nr. 328/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Ágreiningur um miskabótakröfu vegna umferðaróhapps****Gögn.**

Málskot mótttekið 2.10.2019 ásamt fylgiskjöllum.
Bréf V dags. 15.10.2019.

Málsatvik.

Hinn 16. júlí 2018 varð árekstur með bifreið A, sem M ók umrætt sinn og bifreiðinni B, sem X ók. Lögregluskýrsla var gerð um atvikið og þar kemur fram að M og Y, sem varð vitni að árekstrinum, lýsi atvikum svo að M hafi ekið inn á Sæbraut gegnt grænu umferðarljósi þegar X hafi ekið í veg fyrir hana gegnt rauðu umferðarljósi með þeim afleiðingum að árekstur varð. Virðist í sjálfu sér nægilega sýnt fram á að atvik hafi verið með þessum hætti og er ekki deilt um sök X á árekstrinum sem slíkum. X yfirgaf vettvang en hafði skömmu síðar samband við lögreglu. Í lögregluskýrslu kemur fram sú lýsing X á atvikum að hann hafi talið sig aka gegnt grænu umferðarljósi en geti þó ekki fullyrt að svo hafi verið og mögulega hafi hann litið á rangt ljós. Þá hafi hann fundið fyrir árekstrinum, en ekki tekið eftir bifreið A á vettvangi og talið að henni hefði verið ekið brott. Hafi honum brugðið og því ekið heim til sín.

M hefur farið fram á miskabætur á grundvelli a-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993 vegna atviksins, en hún hafi orðið fyrir líkamlegu tjóni. V hefur hins vegar hafnað þeirri kröfu á grundvelli þess að ekki sé sýnt fram á að slysið megi rekja til stórfellds gáleysis X. Þannig hafi ekki verið litið svo á að akstur gegn rauðu ljósi sé einn og sér nægilegur til aukningar eða skerðingar bótaréttar, en ekkert liggi fyrir um að orsök slyssins sé að rekja til annars en þess að X hafi litið á rangt umferðarljós, þ.e. beygjuljós sem logi sjálfstætt, augnabliki áður en hann ók inn á gatnamótin. Ekkert liggi þannig fyrir um að hann hafi t.d. verið illa áttaður eða ekið of hratt miðað við aðstæður. M fellir sig ekki við þessa afstöðu og telur það að aka gegnt rauðu ljósi fela í sér meiriháttar frávik frá umferðarlögum og háttsemi góðs og gegns bifreiðarstjóra. Það að X hafi í kjölfar árekstrar ekið heim til sín án þess að huga að aðstæðum á vettvangi bendi svo til þess að hann hafi verið illa áttaður, en hann hafi á tjónsdegi verið 74 ára gamall. Telur M á grundvelli þessa að X hafi sýnt af sér stórfellt gáleysi, sem leiði til réttar á miskabótum. Máli sínu til stuðnings vísar M jafnframt til Hæstaréttardóms í máli 522/2007.

Í bréfi sínu til nefndarinnar ítrekar V áður fram komna afstöðu sína og hafnar bótaskyldu enda teljist það að aka gegnt rauðu umferðarljósi ekki, eitt og sér, stórfellt gáleysi.

Álit:

Svo miskabótakrafa M, skv. a-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga, komi til álita þarf hún að sýna fram á að X hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi sem leitt hafi til líkamstjóns hennar. Af gögnum málsins má telja ljóst að X hafi ekið í veg fyrir bifreið hennar gegnt rauðu ljósi. Það eitt og sér leiðir ekki sjálfkrafa til þeirrar niðurstöðu að aksturslag hans hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi. Þá verður ekki ráðið af gögnum málsins að aðrir þættir, en sá að X hafi litið rangt á umferðarljós, hafi verið meðverkandi orsakir árekstursins. Þannig er t.a.m. ekki sýnt fram á að X hafi ekið á óeðlilegum hraða eða að hann hafi verið illa áttaður við aksturinn sem slíkan, jafnvel þó honum hafi verið brugðið við atvikið og brugðist rangt við í kjölfar þess. Verður því ekki fallist á að X hafi gerst sekur um stórkostlegt gáleysi við aksturinn. Á M því ekki rétt á miskabótum á grundvelli 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum samkvæmt 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, úr ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík 26. nóvember 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.